

Vijftig jaar Selwerd I, II en III

Alle ingestuurde verhalen
en foto's staan op
www.rug.nl/alumni/selwerd.
Meer inzendingen naar
redactieB5@rug.nl
van harte welkom!

Ze zijn nog altijd een begrip, de drie studentenflats in de Groningse wijk Selwerd. Een halve eeuw geleden trokken de eerste bewoners erin. Op verzoek van *Broerstraat 5* doken huurders van weleer in foto-albums en hun geheugen en kwamen met verhalen over hagelstagbeestjes, een telefoon voor tweeëndertig mensen en brandslangwedstrijden. Een enkele oud-bewoners doet een bekentenis.

✍ ELLIS ELLENBROEK

FOTO MARC FETH

FOTO ABELIEN NOORDAM-BORGREVE

FOTO KAREL JAN ALSEM

FOTO BERT KORENDIJK

The Blue, the Red en the Yellow heten ze ook wel, vanwege de zomen op hun gevels. Maar generaties studenten kennen de studentenflats aan de Kornoeljestraat, Esdoornlaan, en Duindoornstraat toch vooral als respectievelijk Selwerd I, II en III. Al vijftig jaar markeert het drietal de skyline van de noordelijke stadswijk Selwerd.

315 huurders per flat, maakt vele duizenden die er door de jaren heen hun boeltje stalden. Jongens en meisjes van dichtbij, of – dankzij de internationalisering gaandeweg steeds vaker – uit verre landen. Muren praten niet, maar een oproep om herinneringen te delen bracht heel wat belevenissen boven.

Een paar keer was er brand – vergeten sigaret, of kortsluiting in een oude pc. In 1970 of 1971, niemand weet het meer precies, was het raak op de bovenste verdieping van Selwerd I.

Marten van Calcar gokte op de lift om zich uit de voeten te maken. De noodtrap – een smalle gegalvaniseerde koker – zat verstopt. ‘Sommigen vonden het nodig met koffers en kleren en met platenspelers te vluchten.’

Is het waar dat de as van het nabij gelegen crematorium op de vensterbanken lag als de ovens aan waren? En hoe gingen de gevechten met de brandslang? Elly Heun (begin jaren tachtig, Selwerd I) schrijft dat op de eerste warme dag van het jaar iedereen die de flat wilde betreden belaagd en tegengehouden werd met etensresten (vooral vla) en de brandspuit. Julius Cohen (1974-1980, Selwerd I) zegt dat eerstejaars het mikpunt waren. Bert Korendijk (jaren zeventig, Selwerd II) rept van watergevechten met andere verdiepingen. Lang duurde

de pret nooit. De huismeester draaide de hoofdkraan dicht. De huismeesters figureren in de nodige inzendingen, bijvoorbeeld om hun winkeltje, waar je bier, halfjes bruin, waspoeder en muntjes voor de wasmachine kon kopen. Ene meneer Dussel won een grote prijs in de loterij, gaf een feest voor de hele flat en verving zijn Opel Kadett door een groene Mercedes.

Legendarisch zijn de telefoons die je met tweeëndertig man deelde. En natuurlijk de flatviezigheid, meer dan eens resulterend in muizen, hagelslagbeestjes (wat het ook zijn moge) en zelfs kakkerlakken. Elly Heun wilde liever niet naar Selwerd. Een paar weken na haar inhuizing vond Elly ‘de pannetjes van oma’ beschimmeld terug op het balkon. Maar toen had ze haar studentenflat al in haar hart gesloten.

Altijd iemand in de buurt voor een praatje, samen koken, eten of een feest in de flatbar. Nachtenlang Risken. Of juist stevig discussiëren ‘over hoe streng katholiek monseigneur Gijsen eigenlijk was’ (Marten van Calcar). Bert Korendijk bezat een grote

zwart-wit-tv. Bij hem was het zoete inval als de serie Swiebertje erop was. Hans Almoes (Selwerd I, 1969) zat in zijn flatperiode in de stoere-bink-fase. Had hij zijn sleutel niet bij zich, dan klom Hans via het raam van de buurman, buitenom langs de gevel, naar zijn kamer op de zevende etage.

‘A great place to meet new people’, mailt Marc Feth (2009-2012). Je deed er vrienden op, scharrels, levenspartners of je ontmoette willekeurige voorbijgangers, soms uit een totaal andere wereld dan de jouwe.

Ilona Willemars (1974-1978, Selwerd III) trof musici van het Noordelijk Filharmonisch Orkest, dat kamers had voor gastdirigenten en solisten. Het leverde haar weleens vrijkaartjes op. Anna Rijpma (negentiger jaren, Selwerd II) schrijft over een kunstenaar die aquarellen opborg in de douche, een compleet gezin op één kamer en een Koreaanse uitwisselingsstudent 'die 's nachts zoveel lawaai maakte dat het leek of er een varken werd geslacht'.

En altijd weer goedwillenden die linksom of rechtsom orde en reinheid trachtten te scheppen. Klaas Koops (begin jaren zeventig, Selwerd II) bekennt, met spijt achteraf, iets omgekeerd. Bij zijn vertrek mikte hij zijn afgedankte meubels in het gat van de brandtrap. 'De conciërge mocht ze opruimen. Anna Rijpma biecht ook iets op: Haar vriend ontvoerde de afdelingskat van 10 zuid, die voor velen een bron van ergernis was, en liet hem los ergens op het Friese platteland.

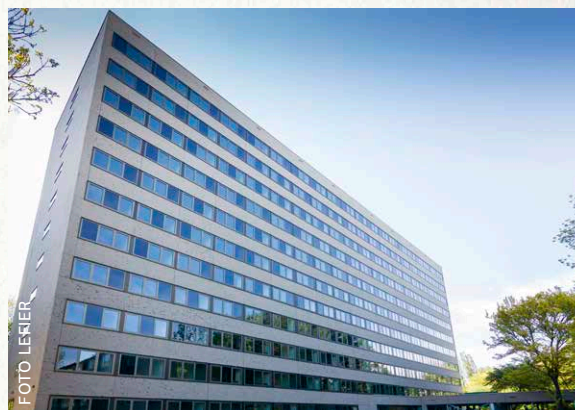
Marc Feth, zelf Duitser, had een afdeling vol Chinese studenten. Hij hing bordjes op die hij in het Chinees liet vertalen: Etensoverblijfselen a.u.b. niet in de pispakken. Een belovende afdeling wilde toen ook van die Chinese bordjes.

Marc woonde tussen 2009 en 2012 naar genoegen in alle drie de flats, tot bedwantsen zijn nachtrust verstierden. Selwerdliefde heeft doorgaans grenzen. Op zeker moment wint het verlangen naar een stekkie met meer privacy. Voor flatfossielen geldt dat niet. Volgens flateigenaar woningcorporatie Lefier zijn er nog tientallen van zulke fossielen. Studeren doen zij al lang niet meer, maar ze bleven om wat voor reden dan ook hangen in de flat. Met de recente introductie van campuscontracten hoopt Lefier een eind te maken aan het verschijnsel. Die contracten bepalen dat een huurder ingeschreven moet staan bij een onderwijsinstelling.

Huismeester Tiebolt Cusiël (geen winkeltje meer) houdt sinds 2001 namens Lefier toezicht op the Red, the Yellow en the Blue. De student van nu is een individualist, zegt hij. 'Ze weten vaak niet wie naast hen woont.' Hopelijk stimuleert het gloednieuwe buurtrestaurant op de begane grond van de net gerenoveerde Duindoorn-

flat sociale cohesie. Een nieuw wapen tegen smeerpoezen – het hoeveelste zou het zijn? – is er ook. Een systeem waarbij huurders zoveel mogelijk zelf doen en studentmanagers rode, oranje en groene kaarten uitdelen voor de schoonmaakprestaties. Over het belonen van uitblinkers, bijvoorbeeld met pizza's, wordt nagedacht.

Toekomst

In de gerenoveerde Selwerd III (Duindoornstraat) zijn de kamers vergroot, van 12 naar 18 vierkante meter, met eigen douche en toilet. Studenten delen de keuken met nog hooguit acht anderen. De flat is gasloos en aardbevingsbestendig. Selwerd II (Esdoornlaan) krijgt komend jaar net zo'n make-over. Wat er met flat I (Kornoeljestraat) gebeurt, is nog niet duidelijk. Die is in gebruik als onderkomen voor short-stay-studeerders uit het buitenland. Bij de renovatie sneuvelen de gekleurde gevelranden. Tijd voor nieuwe namen, vindt woningcorporatie Lefier, dat een prijsvraag uitschreef voor Selwerd III. Nieuwe naam: **Dragant**, synoniem voor duindoorn.